

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010542
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6419010542.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému V. P., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. augusta 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného V. P. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 02.12.2020, sp.zn. 4T/74/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. P. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 02.12.2020 sp.zn. 4T/74/2019 bol obžalovaný V. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18.5.2019 v čase okolo 8,00 hod. na L. B. XXX/XXX v D. nad S., fyzicky napadol F. A., nar. XX.X.XXXX tým spôsobom, že po predchádzajúcom slovnom nedorozumení do neho hodil 3 kamene, s ktorými ho trafil raz do nohy a raz do hlavy, čím mu spôsobil zranenia - impresívnu zlomeninu lebky vpravo, pomliaždenie mäkkých prikrývk s tržnou ranou hlavy, otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie ľavého stehna, ktoré si podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a virtuálnu dobu práceneschopnosti 8 týždňov.

Za to obžalovanému uložil podľa 155 ods. 2 Trestného zákona v spojitosti s § 41 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov a šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie, a to ochranné protitoxikomanické liečenie vo forme ústavnej. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému F. A., nar. XX.X.XXXX v S. nad S., trvale bytom D. nad S., B. XXX/XXX, vo výške 2.480,40 eur a poškodenej L. D. W., a.s., so sídlom K. XX, A., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 3.877,06 eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2020 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný V. P. so stručným zdôvodnením, že smeruje voči všetkým výrokom rozsudku. Následne takto podané odvolanie aj písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 23.07.2021, ktoré bolo doručené krajskému súdu 26.07.2021. V jeho dôvodoch primárne zopakoval výroky napadnutého rozsudku okresného súdu, pričom následne zvýraznil, že sa necíti byť vinným ani z jedného zo stíhaných trestných činov. Skutok podľa obsahu obžaloby prokurátora nespáchal. V inkriminovanom čase neprišiel s poškodeným A. vôbec do fyzického kontaktu, došlo medzi nimi iba k slovnej výmene názorov. Bezdomovcov je v D. nad S. veľa a teda nepozná dôvod, prečo je za ten skutok stíhaný on. Usvedčovaný

je iba výpoveďou poškodeného A., ktorú však nepovažuje za objektívnu a dôveryhodnú. Tvrdil, že ho mal napadnúť z ľavej strany, no poranenia mal na pravej strane hlavy. Tento rozpor vôbec nebol odstránený. Poškodený si ho iba vytypoval ako možného páchatela, keďže s ním mal predtým verbálny konflikt. Ani svedkyňa M. nepotvrdila verziu poškodeného, keď dokazovala, že mal k nemu pristúpiť zozadu a udrieť ho do hlavy. Tieto rozpory tiež neboli odstránené. Vôbec nie je zistiteľné, z akej vzdialenosti mala ten skutok vidieť, no zrejme z veľkej vzdialenosti a teda je otázne, ako mohla rozpoznať útočníka na poškodeného. Mal by tak byť vykonaný vyšetrovací pokus na objasnenie, z akej vzdialenosti táto svedkyňa priebeh skutku videla. Z naznačených dôvodov preto rozhodol okresný súd predčasne. Navyiac aj výška uloženého trestu odňatia slobody je neprimerane vysoká a pre neho doslova likvidačná. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného V. P. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejme, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2020 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov F. A., C. M., za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpovede svedkov Z. A., V. T. T., opäť za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal podstatný obsah znaleckého posudku znalca z odboru psychiatrie, V. V. B. a na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2020 doplnil dokazovanie výsluchom znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie V. Q. K., pričom podľa § 269 Tr. por. a taktiež § 253 ods. 2 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä vyčíslenie škody, správy na obžalovaného, odpis z registra trestov týkajúci sa jeho osoby.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného považuje krajský súd za nevyhnutné zvýrazniť to, akým spôsobom súd prvého stupňa zdôvodnil svoj výrok o vine obžalovaného. Zaoberal sa podstatou jeho obhajoby, že do domu chcel ísť len za kamarátom Q., pričom poškodený ho verbálne napadol, čo tam vyzváňa, aby išiel preč a dokonca sa mu vyhráždal aj s motykou v ruke. Pokiaľ aj jeden kameň vzal, poškodeného netrafil, tento hodil iným smerom. Žiadneho svedka incidentu tam nevidel. Na druhej strane ale zo spáchania stíhaného skutku obžalovaného v celom rozsahu usvedčuje výpoveď svedka (zároveň poškodeného F. A.), pričom ani krajský súd vo veci nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by jeho výpoveď akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. Podstata výpovede tohto svedka je zistiteľná aj z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku na stranách 3,4 a 8 a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste a v tomto rozhodnutí krajským súdom znovu opakovať. Jeho výpoveď súd prvého stupňa vyhodnotil ako vierohodnú, podporovanú ďalšími priamymi, resp. nepriamymi dôkazmi, najmä závery znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie a tiež obsah lekárskeho správ zadokumentovaných v spise v plnom rozsahu potvrdzujú pravdivosť výpovede poškodeného o mechanizme vzniku jeho poranení, ktoré v rámci útoku spôsobil obžalovaný. Tento mechanizmus vzniku poranení poškodeného potvrdil v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní v rámci podaných odborných vysvetlení aj znalec V. Q. K..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 155 ods. 2 Tr. zák. (je prísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov) umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od piatich do dvanástich rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zák., keďže obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený a spáchal zisteným konaním viac trestných činov, a preto obžalovanému ukladal trest v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody od siedmich rokov štyroch mesiacov do dvanásť rokov, rešpektujúc obsah ust. § 38 ods. 2,4 Tr. zák. Uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere sedem rokov a šesť mesiacov, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku, ktorým v zmysle záverov znaleckého posudku V. V. B. uložil obžalovanému konkrétne ochranné opatrenie, a to ochranné protitoxikomanické liečenie vo forme ústavnej a nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol pomerom hlasov 3:0, postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.